

Kościół parafialny p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Milówce

Kiedy w 1624 roku dobra żywieckie przechodziły w ręce królowej Konstancji, żony Zygmunta III Wazy, Milówka liczyła 18 roli. Pierwszą obszerniejszą **wzmiankę o Milówce w Dziejopisie Komonieckiego znajdujemy dopiero w roku 1628**: "Tegoż roku, też Najjaśniejsza Konstancja królowa polska dała drugi przywilej erekcją kościoła żywieckiego, osobliwie na kurs odprawowaniu nowej fundacji. Także kościoła radziechowskiego i jeleśniańskiego, a zwłaszcza kościoła milowskiego, jako o tem niżej w aprobacji tejże erekcji w roku przyszłym będącym po dwu latach 1628 następującym J.M. kardynała Marcina Szyszkowskiego biskupa krakowskiego opisana będzie plebania zasobna."

W roku 1628 została rozpoczęta **budowa kościoła w Milówce**, jednocześnie została wydana erekcja o budowie kościoła do królowej konstancji: "Erekcja kościoła Milowskiego Nowozbudowanego Tytułem Assuptlons Beate Virginis Mariae et SS Aglelorum" (Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny i św. Aniołów).

Teren parafii obejmował wsie: Milówka, Cisiec, Rajcza, Rycerka, Ujsoty, Sól, Nieledwia, Szare i Kamesznica. W 1667 roku Milówka staje się parafią samodzielną, a jej pierwszym proboszczem zostaje Piotr Czybowicz.

Stary drewniany kościół przetrwał dwa wieki. Był jednak w dobrym stanie. Jednakże liczba parafian znacznie wzrosła. Postanowiono wybudować nowy kościół - murowany. **Kamień węgielny** pod budowę istniejącego po dziś dzień kościoła położono w 1834 roku. Jednak rozpoczęte prace wkrótce wstrzymano, a to ze względu na pękające mury. Budowę jednak zakończono w 1839 roku.

Fundatorką, patronką i kolatorką pierwszego drewnianego kościoła w Milówce była **królowa Konstancja**, a potem hrabina Wielopolska dziedziczka Wieprza. Fundatorem, kolatorem i patronem kościoła murowanego, który stoi do dziś, był hrabia Andrzej Wielopolski - dziedzic milowski i jego rodzina, a także Adam Wielopolski dziedzic dóbr w Wieprzu, a następnie Franciszek - dziedzic z Soli i jego bracia oraz hrabia Marcei Potocki z żoną Teresą z Oborskich - dziedziczka Kamesznicy. Wszyscy oni przyczynili się do

budowy kościoła i jego wyposażenia. Ksiądz Wojciech Krakowski - dziekan żywiecki - proboszcz parafii Milówka, który dołożył wielu starań około budowy kościoła i przeżył wiele zmartwień z nią związanych. Śmierć jego w 1839 roku nie pozwoliła mu dokończyć budowy kościoła. Doprowadził ją dopiero następny proboszcz - ks. Marcin Pająk.

Cała budowa kościoła została ostatecznie ukończona dnia **24 października 1839 roku**. Dzień ten nakazał ks. proboszcz święcić. Nabożeństwo rozpoczęto i zakończono biciem w dzwony przez godzinę i strzelaniem z moździerzy.

Obecnie proboszczem parafii Milówka jest ks. dr Stanisław Lubaszka, a pomaga mu trzech księży wikarych.

Prace remontowe

W roku 1991 od lipca do sierpnia były prowadzone prace renowacyjne w prezbiterium nad polichromią. Położono jaśniejsze kolory, aby i one mówiły nam, że Maryja jest jaśniejsza od słońca.

W roku 1994 roku w czasie wakacji były prowadzone prace, które miały na celu odnowienie kościoła od zewnątrz i zostały szczęśliwie zakończone.

Natomiast w roku 1997 odmalowano wnętrze kościoła. Prace trwały ponad 3 miesiące, od końca sierpnia do początku grudnia. Malował go artysta malarz Paweł Mitka z Krakowa wraz z trzema synami i zięciem. Prace pomocnicze przy budowie rusztowań wykonywali miejscowi cieślewie.

Mistrz P.Mitka zdecydował, aby wymalować kościół w stylu barokowym, a ksiądz proboszcz wybrał do przyozdobienia Domu Bożego postacie polskich świętych i błogosławionych, które ojciec św. Jan Paweł II wyniósł na ołtarze. Ich projekt zatwierdziła Kuria w Krakowie. Są to: bł. Edyta Stein, św. Maksymilian Maria Kolbe, bł. Jerzy Popiełuszko, św. Jacek, bł. Aniela Salawe, św. Jan Kanty, bł. Faustyna Kowalska, św. Adam Chmielowski, św. Rafał Kalinowski, bł. Teresa Ledochowska, bł. Wincenty Kadłubek, bł. Michał Kozal, bł. Józef Pelczar, bł. Jerzy Matulewicz, bł. Jadwiga, bł. Rafał Chyliński, św. Jan z Dukli, bł. Jolanta, bł. Honorat Kuźmiński, bł. Bolesława Lameill.

Natomiast sklepienie kościoła wypełniają obrazy przedstawiające sceny trzech tajemnic Różańca Świętego: Radosnej, Bolesnej i Chwalebnej. Spośród 15 obrazów wyeksponowane zostały trzy największe jako główne. Są to: Narodzenie Pana Jezusa, Ukrzyżowanie i Ukoronowanie Matki Bożej na Królową Nieba i Ziemi.

Wszystkie postacie namalowane są w pastelowych, żywych kolorach, tchną ciepłem i miłością do ludzi. Wokół nich na sklepieniu i na przęsłach wymalowano zdobnicze ornamenty o motywach kwiatowych. Filary podpierające sklepienie ozdobione są mistyfikacją rzeźby. U góry zwieńczone i lśniące złotem, nadają całości pełnię blasku, lekkości i elegancji.

WWW: <http://www.parafiamilowka.pl>